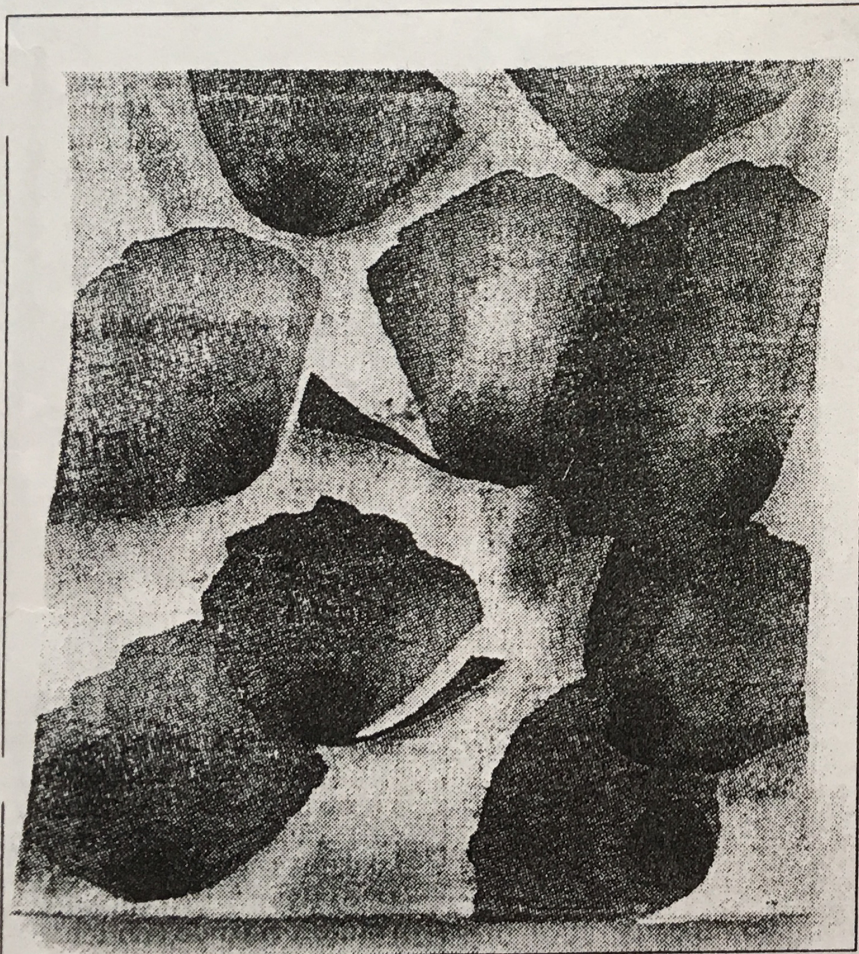

Lyckas gestalta förgängelsen

Måleriskt uttryck sprunget ur ett rent textiltänkande blir till en styrka

Vallmoblomma, väv av Ulla Grytt.

Foto: DAN HANSSON

KONST

Ulla Grytt, Konstnärshuset

● Den textila bilden har alltid haft en särställning i Sverige och många textilare har helt ägnat sig åt den. En av dem är *Ulla Grytt* som nu ställer ut på *Konstnärshuset*. Tekniken är mödosam om man vill ha ett bra resultat och därför är det hela sex år sedan Ulla Grytt senast visade sig. Det var med de två livsbejakande vävarna för kvinnokliniken vid Gävle sjukhus. Vad som nu möter oss på Konstnärshuset är fragment och detaljer av ett bokstavligen närgånget seende. Ulla Grytt vandrar runt och iakttar, tecknar ett blomblad, en skräva, några gatstenar. Ögonblickets seende transporteras sedan via skissblocket till vävstolens mödosamma arbetsfält. Resultatet blir den frusna bilden som upphöjs till evighetskänsla. Samtidigt lyckas Ulla

Grytt behålla lättheten, fånga den flyktiga tiden och getalta förgängelsen. Det ger hennes vävar en mycket speciell känsla.

Tekniskt arbetar hon med en kombination av täthet i inplock och en uttunning med skära gasrensor och silkeslör. Hon gör också inplocken i olika riktningar, vilket ger en speciell struktur. Nackdelen är att väven lätt drar sig.

Huvudverket är en lund av träc, där man nästan hör vindens sus i kronorna. Ljuset tycks flöda i de gråliga lövverket och mätta marken i solgult. Det måleriska uttrycket blir för ovanlighetens skull en styrka, därför att det är sprunget ur ett rent textiltänkande och inte är ett överfört måleri. I än högre grad gäller det den stora väven av ett enda kronblad från en röd vallmoblomma. Det svävar som av vind genom rymden. Ulla Grytt är verkligen en *textil* konstnär.

ÅKE LIVSTEDT